

dommer, har haft problemer i forhold til den første revisor, man har haft fat i. Han var inhabil.

Er det ikke nærmest sådan – det ved ministeren måske også noget om nu, for der må have været kontakt til flere revisorer – at samtlige statsautoriserede revisorer vel har været i berøring med den § 31 i selskabsloven, som har givet det her hul, og så er de stort set alle inhabile? Er det ikke reelt problemet, at de revisorer, man spørger, er inhabile, og derfor står man med den her sag?

Jeg vil også godt spørge: Finder ministeren, det er rimeligt også over for de medarbejdere, der skal afhøres i den her sag, at der skal gå 4 måneder, uden der sker noget som helst?

Jeg troede ikke, det var en syltekrukke, dengang den her undersøgelseskommission blev nedsat. Jeg troede, det var noget, man ville agere hurtigt på; se at få gang i undersøgelsen, se at få gang i en afklaring af, hvad der nu virkelig er sket derovre.

Men jeg forstår, at der alligevel skal være gået så lang tid. Det er helt uacceptabelt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt indlede med at sige til hr. Jens Peter Vernersen, at regeringens overordnede formål, også med nedsættelsen af den her undersøgelseskommission, naturligvis er at prøve på at nedsætte den, så alle aspekter kan blive undersøgt i skattefradragssagen. Og jeg må også sige til hr. Jens Peter Vernersen, at det ikke er afgørende for regeringen, at man sidder med stopurstyranni og allerede nu begynder at tale om, at det går alt for langsomt osv.

Regeringen har ikke noget andet ønske end at få nedsat kommissionen så hurtigt, som det overhovedet er muligt. Men jeg må sige til hr. Jens Peter Vernersen, at vi altså også bliver nødt til at følge de procedurer, der er, og at vi bliver nødt til at sikre os, at det er de rigtige mennesker, der sidder i kommissionen, leder arbejdet, og at vi finder en god udspørger til at varetage de opgaver. Det er det, der er væsentligt for regeringen, altså at vi gør vores arbejde grundigt, tilbundsående og af høj kvalitet. Det er førsteprioriteten frem for at jappe noget igennem.

Som spørgeren udmærket ved, er der en række led, man skal igennem, før den endelige nedsættelse af en undersøgelseskommission kan ske. Der skal være et nærmere kommissorium for den pågældende undersøgelse. Det skal fastlægges. Der skal hentes indstillinger om, hvem

der bør udpeges som medlemmer af kommissionen, og der skal findes udspørgere i sagen.

De forskellige skridt, der skal tages i disse sager, blev drøftet på et samråd i december sidste år, hvor også hr. Jens Peter Vernersen deltog.

Jeg vil også gerne fremhæve, at jeg løbende har holdt Folketinget orienteret om status i sagen, og jeg kan også henvise til den besvarelse, som jeg netop har afgivet på nogle spørgsmål fra hr. Jens Peter Vernersen.

Som det fremgår af de orienteringer, jeg tidligere har givet Folketinget om sagen, ligger det endelige indhold af kommissoriet fast. Det ligger også fast, hvem der skal være formand for kommissionen, og hvem der skal være advokatmedlem.

Som det også er fremgået, har den revisor, som i første omgang var indstillet som medlem af kommissionen, selv peget på forhold, der gjorde, at Justitsministeriet i samråd med den pågældende fandt det rigtigst at anmode Foreningen af Statsautoriserede Revisorer om at indstille en anden person som medlem af kommissionen. I den forbindelse kan jeg oplyse, at der ikke er truffet endelig beslutning om udpeging af den anden revisor som medlem af kommissionen. Det skyldes, at der meget naturligt har været behov for at drøfte nogle spørgsmål om bl.a. habilitet med Revisorforeningen, således at det sikres, at der ikke efterfølgende kan rejses spørgsmål herom. Det troede jeg faktisk også at hr. Jens Peter Vernersen havde en forståelse for.

Sammenfattende kan jeg sige, at Justitsministeriet har arbejdet så hurtigt, som det var muligt med at få nedsat undersøgelseskommissionen, men at der selvfølgelig i en sådan proces opstår en række spørgsmål, der må tages nærmere stilling til.

Jens Peter Vernersen (S):

Hvis vi tager de forhold, ministeren rejser et for et, så vil jeg sige: Det er jo ikke, når kommissionen er nedsat, at vi har sagt, hvor hurtigt det skal gå. Men jeg siger, at 4 måneder for ministeriet til at løse den her opgave er meget, meget lang tid. Dét viser sig jo også, når man ser på, hvad det er, der er passeret. Kommissoriet blev jo meget hurtigt besluttet i starten af december. Jeg tror, det var den 5. december, man havde mødet, men det skal jeg ikke sige helt bestemt, men det var i hvert fald i starten af december.

De to første, der skulle indgå i kommissionen, dommeren og advokaten, kunne meddele meget